STJÓRNARTÍÐINDI C 2 – 1995

10. maí 1995 57 Nr. 6

AUGLÝSING

um Parísarsamning um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar.

Hinn 23. desember 1994 var aðalframkvæmdastjóra Alþjóðahugverkastofnunarinnar afhent fullgildingarskjal Íslands vegna 1. til 12. gr. Parísarsamnings frá 20. mars 1883 um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar sem endurskoðaður var í Brussel 14. desember 1900, í Washington 2. júní 1911, í Haag 6. nóvember 1925, í Lundúnum 2. júní 1934, í Lissabon 31. október 1958 og í Stokkhólmi 14. júlí 1967 ásamt breytingum frá 2. október 1979. Greinarnar öðluðust gildi að því er Ísland varðar 9. apríl 1995. 13. til 30. gr. samningsins voru fullgiltar af Íslands hálfu 28. september 1984, sbr. auglýsingu í C-deild Stjórnartíðinda nr. 17/1984.

1.-12. gr. samningsins með téðum breytingum eru birtar sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 10. maí 1995.

Halldór Ásgrímsson.

Róbert Trausti Árnason.

Fylgiskjal.

PARÍSARSAMNINGUR um vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar

frá 20. mars 1883, endurskoðaður í Brussel 14. desember 1900, í Washington 2. júní 1911, í Haag 6. nóvember 1925, í Lundúnum 2. júní 1934, í Lissabon 31. október 1958 og í Stokkhólmi 14. júlí 1967 og með leiðréttingum frá 2. október 1979.

1. gr.

(1) Ríki þau sem samningur þessi tekur til mynda samband til verndar eignarréttindum á sviði iðnaðar.

(2) Vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar tekur til einkaleyfa, smáeinkaleyfa, iðnhönnunar, vörumerkja, firmanafna og til upplýsinga um uppruna eða landfræðilegra tilvísana og banns við óréttmætri samkeppni.

(3) Hugtakið „vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar“ skal túlka í víðtækustu merkingu og á

PARIS CONVENTION for the Protection of Industrial Property

of March 20, 1883, as revised in Brussels on December 14, 1900, at Washington on June 2, 1911, at the Hague on November 6, 1925, at London on June 2, 1934, at Lisbon on October 31, 1958, and at Stockholm on July 14, 1967 and as amended October 2, 1979

Article 1

(1) The countries to which this Convention applies constitute a Union for the protection of industrial property.

(2) The protection of industrial property has as its object patents, utility models, industrial designs, trademarks, service marks, trade names, indications of source or appellations of origin, and the repression of unfair competition.

(3) Industrial property shall be understood in the broadest sense and shall apply not only to

ekki aðeins við um iðnað og verslun í eiginlegri merkingu, heldur einnig landbúnað og úrvinnsluiðnað og allar framleiddar vörur eða náttúrlegar afurðir, svo sem: vín, korn, tóbaksblöð, ávexti, húsdýr, jarðefni, ölkelduvatn, öl, blóm og mjöl.

(4) Til „einkaleyfa" teljast hinar ýmsu tegundir einkaleyfa sem viðurkennd eru í lögum ríkja þeirra sem aðild eiga að sambandinu, svo sem einkaleyfi fyrir innflutningi, einkaleyfi til endurbóta, viðbótareinkaleyfi og skírteini, o. s. frv.

2. gr.

(1) Ríkisborgarar hvers sambandsríkis skulu að því er varðar vernd eignarréttinda á sviði iðnaðar njóta í öllum öðrum ríkjum sambandsins þess hagræðis sem viðkomandi lög veita eigin ríkisborgurum nú eða kunna að veita í framtíðinni, án þess að skert séu þau réttindi sem samningur þessi gerir sérstaklega ráð fyrir. Þar af leiðandi skulu þeir njóta sömu verndar og hinir síðarnefndu og hafa sömu lagalegu úrræði vegna skerðingar á réttindum þeirra, að því tilskildu að þeim skilyrðum og formsatriðum sem lögð eru á ríkisborgara sé fylgt.

(2) Ekki má setja ríkisborgurum sambandsríkjanna nein skilyrði varðandi búsetu eða atvinnurekstur í ríki þar sem verndar er óskað til þess að þeir njóti verndar eignarréttinda á sviði iðnaðar.

(3) Ákvæði í lögum sambandsríkjanna, er varða réttarfar og stjórnsýslu, lögsögu og fyrirmæli um aðsetur atvinnustarfsemi eða útnefningu umboðsmanns sem kann að vera krafist í lögum um eignarréttindi á sviði iðnaðar, standa óhögguð.

3. gr.

Ríkisborgarar ríkja sem ekki eru í sambandinu en eru búsettir eða eiga raunveruleg og starfandi iðnaðar- eða verslunarfyrirtæki á landsvæði einhvers sambandsríkjanna skulu njóta sömu réttinda og ríkisborgarar ríkja innan sambandsins.

4. gr.

A. (1) Hver sá, sem hefur eftir settum reglum lagt inn umsókn um einkaleyfi, smáeinkaleyfi, skráningu iðnhönnunar og vörumerkis í einhverju ríkja sambandsins, eða löglegur umboðsmaður hans eða rétthafi skal njóta forgangsrétt-

industry and commerce proper, but likewise to agricultural and extractive industries and to all manufactured or natural products, for example, wines, grain, tobacco leaf, fruit, cattle, minerals, mineral waters, beer, flowers, and flour.

(4) Patents shall include the various kinds of industrial patents recognized by the laws of the countries of the Union, such as patents of importation, patents of improvement, patents and certificates of addition, etc.

Article 2

(1) Nationals of any country of the Union shall, as regards the protection of industrial property, enjoy in all the other countries of the Union the advantages that their respective laws now grant, or may hereafter grant, to nationals; all without prejudice to the rights specially provided for by this Convention. Consequently, they shall have the same protection as the latter, and the same legal remedy against any infringement of their rights, provided that the conditions and formalities imposed upon nationals are complied with.

(2) However, no requirement as to domicile or establishment in the country where protection is claimed may be imposed upon nationals of countries of the Union for the enjoyment of any industrial property rights.

(3) The provisions of the laws of each of the countries of the Union relating to judicial and administrative procedure and to jurisdiction, and to the designation of an address for service or the appointment of an agent, which may be required by the laws on industrial property are expressly reserved.

Article 3

Nationals of countries outside the Union who are domiciled or who have real and effective industrial or commercial establishments in the territory of one of the countries of the Union shall be treated in the same manner as nationals of the countries of the Union.

Article 4

A. (1) Any person who has duly filed an application for a patent, or for the registration of a utility model, or of an industrial design, or of a trademark, in one of the countries of the Union, or his successor in title, shall enjoy, for

ar til að leggja umsóknina inn í hinum ríkjunum með þeim fresti sem kveðið er á um hér á eftir.

(2) Hver sú umsókn, sem jafngildir venjulegri umsókn í heimalandi, samkvæmt lögum hvers ríkis innan sambandsins eða samkvæmt tvíhliða eða marghliða samningi milli aðildarríkja þess, skapar forgangsrétt.

(3) Venjuleg umsókn í heimaríki er sú umsókn sem telst fullnægjandi til að staðfesta dagsetningu umsóknar í viðkomandi ríki, hvaða afgreiðslu sem hún kann að hljóta.

B. Samkvæmt þessu verður umsókn sem borin er upp síðar í öðrum ríkjum sambandsins, innan framangreinds frests, ekki talin ógild vegna nokkurra athafna er eiga sér stað innan þess tíma, einkum með annarri umsókn, birtingu eða hagnýtingu á uppfinningu, með því að bjóða til sölu eftirlíkingu af iðnhönnun, með notkun vörumerkis, og geta athafnir þessar ekki gefið tilefni til réttar þriðja aðila né heldur til réttar til einkaeignar. Um rétt, sem þriðji aðili hefur öðlast fyrir dagsetningu fyrstu umsóknar sem forgangsréttur byggist á, fer eftir landslögum hvers sambandsríkis.

C. (1) Framangreindur frestur vegna forgangsréttar er tólf mánuðir fyrir einkaleyfi og smáeinkaleyfi og sex mánuðir fyrir iðnhönnun og vörumerki.
(2) Frestur þessi skal hefjast á þeim degi er fyrsta umsókn er lögð inn, að þeim degi frátöldum.
(3) Ef síðasti dagur frestsins er lögboðinn frídagur eða dagur sem skrifstofa er ekki opin til móttöku á umsóknum í því ríki þar sem verndar er krafist skal fresturinn framlengdur til næsta virks dags þar á eftir.
(4) Síðari umsókn, sem varðar sama efni og áður inn komin umsókn í skilningi 2. mgr. hér að framan og lögð er inn í sama sambandsríki, skal teljast fyrsta umsókn og innlagningardagur hennar marka upphaf forgangstímabils, að því tilskildu að þegar síðari umsóknin er lögð inn hafi umrædd fyrri umsókn verið dregin til baka, hætt hafi verið við hana eða henni synjað, án þess að hún hafi verið gerð almenningi aðgengileg og án þess að hún skapi nokkurn rétt enda hafi hún ekki verið lögð til grundvallar forgangsréttarkröfu. Eftir það má ekki leggja fyrri umsókn til grundvallar forgangsréttarkröfu.

the purpose of filing in the other countries, a right of priority during the periods hereinafter fixed.
(2) Any filing that is equivalent to a regular national filing under the domestic legislation of any country of the Union or under bilateral or multilateral treaties concluded between countries of the Union shall be recognized as giving rise to the right of priority.
(3) By a regular national filing is meant any filing that is adequate to establish the date on which the application was filed in the country concerned, whatever may be the subsequent fate of the application.
B. Consequently, any subsequent filing in any of the other countries of the Union before the expiration of the periods referred to above shall not be invalidated by reason of any acts accomplished in the interval, in particular, another filing, the publication or exploitation of the invention, the putting on sale of copies of the design, or the use of the mark, and such acts cannot give rise to any third-party right or any right of personal possession. Rights acquired by third parties before the date of the first application that serves as the basis for the right of priority are reserved in accordance with the domestic legislation of each country of the Union.
C. (1) The periods of priority referred to above shall be twelve months for patents and utility models, and six months for industrial designs and trademarks.
(2) These periods shall start from the date of filing of the first application; the day of filing shall not be included in the period.
(3) If the last day of the period is an official holiday, or a day when the Office is not open for the filing of applications in the country where protection is claimed, the period shall be extended until the first following working day.
(4) A subsequent application concerning the same subject as a previous first application within the meaning of paragraph (2), above, filed in the same country of the Union, shall be considered as the first application, of which the filing date shall be the starting point of the period of priority, if, at the time of filing the subsequent application, the said previous application has been withdrawn, abandoned, or refused, without having been laid open to public inspection and without leaving any rights outstanding, and if it has not yet served as a basis for claiming a right of priority. The previous application may not thereafter serve as a basis for claiming a right of priority.

D. (1) Hverjum þeim sem vill notfæra sér forgangsrétt vegna fyrri umsóknar er skylt að gefa yfirlýsingu um dagsetningu umsóknarinnar og ríki það þar sem hún var lögð inn. Hvert ríki um sig ákveður hvenær slík yfirlýsing skal gefin í síðasta lagi.

(2) Þessara atriða skal getið í útgáfum þar til bærra stjórnvalda, einkum og sérstaklega í einkaleyfum og lýsingum með þeim.

(3) Sambandsríkin geta krafist þess að sérhver sá sem gefur yfirlýsingu um forgangsrétt leggi þeim til afrit af umsókninni (lýsingu, teikningum o. s. frv.) sem lögð hefur verið inn. Afritið, staðfest rétt af þeim stjórnvöldum er veittu slíkri umsókn viðtöku, skal undanþegið löggildingu, og má í hverju tilfelli leggja það fram án greiðslu, hvenær sem er, innan þriggja mánaða frá því að síðari umsóknin var lögð inn. Heimilt er að krefjast þess að vottorð sömu stjórnvalda fylgi um innlagningardag umsóknar og að þýðing fylgi.

(4) Ekki skal krefjast þess að önnur formsatriði sem snerta yfirlýsingu um forgangsrétt séu uppfyllt þegar umsóknin er lögð inn. Hvert sambandsríki um sig ákveður hverjar skuli vera afleiðingar þess að formsatriðum samkvæmt þessari grein er ekki fylgt, þó þannig að afleiðingar þær geti ekki varðað meiru en missi forgangsréttar.

(5) Síðar má krefjast frekari sannana. Hver sá er notar sér forgangsrétt sem fylgir fyrri umsókn skal tilgreina númer umsóknarinnar; skal það birt með þeim hætti sem kveðið er á um í 2. mgr. hér að framan.

E. (1) Þegar sótt er um skráningu á iðnhönnun í einhverju ríki, með kröfu um forgangsrétt, sem byggð er á umsókn um smáeinkaleyfi skal forgangsréttartímabilið vera hið sama og gildir fyrir iðnhönnun.

(2) Enn fremur er heimilt í ríki að leggja inn umsókn um skráningu smáeinkaleyfis með kröfu um forgangsrétt er byggist á umsókn um einkaleyfi, og öfugt.

F. Ekkert sambandsríkjanna má synja forgangsréttarkröfu eða umsókn um einkaleyfi af þeirri ástæðu að bornar séu upp margar forgangsréttarkröfur, jafnvel þótt þær komi frá fleiri en einu ríki, eða af þeirri ástæðu að í umsókn þar sem sett er fram ein eða fleiri forgangsréttarkrafa sé að finna eitt eða fleiri atriði sem ekki koma fram í umsókn eða umsóknum sem

D. (1) Any person desiring to take advantage of the priority of a previous filing shall be required to make a declaration indicating the date of such filing and the country in which it was made. Each country shall determine the latest date on which such declaration must be made.

(2) These particulars shall be mentioned in the publications issued by the competent authority, and in particular in the patents and the specifications relating thereto.

(3) The countries of the Union may require any person making a declaration of priority to produce a copy of the application (description, drawings, etc.) previously filed. The copy, certified as correct by the authority which received such application, shall not require any authentication, and may in any case be filed, without fee, at any time within three months of the filing of the subsequent application. They may require it to be accompanied by a certificate from the same authority showing the date of filing, and by a translation.

(4) No other formalities may be required for the declaration of priority at the time of filing the application. Each country of the Union shall determine the consequences of failure to comply with the formalities prescribed by this Article, but such consequences shall in no case go beyond the loss of the right of priority.

(5) Subsequently, further proof may be required. Any person who avails himself of the priority of a previous application shall be required to specify the number of that application; this number shall be published as provided for by paragraph (2), above.

E. (1) Where an industrial design is filed in a country by virtue of a right of priority based on the filing of a utility model, the period of priority shall be the same as that fixed for industrial designs.

(2) Furthermore, it is permissible to file a utility model in a country by virtue of a right of priority based on the filing of a patent application, and vice versa.

F. No country of the Union may refuse a priority or a patent application on the ground that the applicant claims multiple priorities, even if they originate in different countries, or on the ground that an application claiming one or more priorities contains one or more elements that were not included in the application or applications whose priority is claimed, provided that,

krafa um forgangsrétt er byggð á, svo framarlega sem að í báðum tilvikum sé um eina uppfinningu að ræða í skilningi laga viðkomandi ríkis.

Þegar um er að ræða atriði sem ekki koma fram í umsókn eða umsóknum sem krafa um forgangsrétt er byggð á skulu síðari umsóknir sem lagðar eru inn skapa forgangsrétt undir venjulegum kringumstæðum.

G. (1) Ef rannsókn leiðir í ljós að einkaleyfisumsókn felur í sér fleiri en eina uppfinningu, getur umsækjandinn skipt umsókninni í fleiri umsóknir, þannig að dagsetning upphaflegu umsóknarinnar gildi um þær allar og forgangsréttur, sé um hann að ræða.

(2) Umsækjandinn getur auk þess að eigin frumkvæði skipt umsókn um einkaleyfi í fleiri umsóknir og látið dagsetningu upphaflegrar umsóknar gilda fyrir hinar umsóknirnar og jafnframt haldið forgangsrétti, sé hann til staðar. Hvert sambandsríki hefur rétt til að ákveða með hvaða skilyrðum slík skipting umsóknar skuli vera heimil.

H. Ekki má synja um forgangsrétt á þeim forsendum, að viss atriði uppfinningarinnar sem forgangsréttar er krafist fyrir komi ekki fram í kröfum sem settar voru fram í umsókninni í upprunaríkinu, svo framarlega sem í umsóknargögnunum í heild sé sérstaklega greint frá slíkum atriðum.

I. (1) Umsóknir um uppfinningaskírteini, sem eru lagðar inn í ríki þar sem umsækjendur eiga rétt á að sækja að eigin vali um annaðhvort einkaleyfi eða uppfinningaskírteini, veita forgangsrétt sem kveðið er á um í þessari grein, með sömu skilyrðum og sömu áhrifum og umsóknir um einkaleyfi.

(2) Í ríki, þar sem umsækjendur eiga rétt á að sækja að eigin vali um annaðhvort einkaleyfi eða uppfinningaskírteini, skal umsækjandi um uppfinningaskírteini, í samræmi við ákvæði þessarar greinar varðandi umsóknir um einkaleyfi, njóta forgangsréttar er byggist á umsókn um einkaleyfi, smáeinkaleyfi eða uppfinningaskírteini.

4. gr. a.

(1) Einkaleyfi, sem ríkisborgarar sambandsríkjanna sækja um í hinum ýmsu ríkjum sambandsins, skulu óháð einkaleyfum sem veitt eru fyrir sömu uppfinningu í öðrum ríkjum, hvort sem þau ríki eru aðilar að sambandinu eður ei.

in both cases, there is unity of invention within the meaning of the law of the country.

With respect to the elements not included in the application or applications whose priority is claimed, the filing of the subsequent application shall give rise to a right of priority tinder ordinary conditions.

G. (1) If the examination reveals that an application for a patent contains more than one invention, the applicant may divide the application into a certain number of divisional applications and preserve as the date of each the date of the initial application and the benefit of the right of priority, if any.

(2) The applicant may also, on his own initiative, divide a patent application and preserve as the date of each divisional application the date of the initial application and the benefit of the right of priority, if any. Each country of the Union shall have the right to determine the conditions under which such division shall be authorized.

H. Priority may not be refused on the ground that certain elements of the invention for which priority is claimed do not appear among the claims formulated in the application in the country of origin, provided that the application documents as a whole specifically disclose such elements.

I. (1) Applications for inventors' certificates filed in a country in which applicants have the right to apply at their own option either for a patent or for an inventor's certificate shall give rise to the right of priority provided for by this Article, under the same conditions and with the same effects as applications for patents.

(2) In a country in which applicants have the right to apply at their own option either for a patent or for an inventor's certificate, an applicant for an inventor's certificate shall, in accordance with the provisions of this Article relating to patent applications, enjoy a right of priority based on an application for a patent, a utility model, or an inventor's certificate.

Article 4bis

(1) Patents applied for in the various countries of the Union by nationals of countries of the Union shall be independent of patents obtained for the same invention in other countries, whether members of the Union or not.

(2) Framangreint ákvæði skal túlka rúmt, einkum í þeim skilningi að einkaleyfi sem sótt er um innan forgangsfrestsins séu óháð, bæði að því er varðar ástæður ógildingar eða leyfissviptingar og að því er varðar venjulegan gildistíma þeirra.
(3) Ákvæðið tekur til allra einkaleyfa sem í gildi eru við gildistöku þess.
(4) Þegar ný ríki gerast aðilar skal það á sama hátt gilda um einkaleyfi sem eru í gildi fyrir eða eftir aðild.
(5) Í hinum ýmsu aðildarríkjum sambandsins skulu einkaleyfi er njóta forgangsréttar hafa sama gildistíma og þau hefðu notið hefði verið um þau sótt eða þau veitt án forgangsréttarkröfu.

(2) The foregoing provision is to be understood in an unrestricted sense, in particular, in the sense that patents applied for during the period of priority are independent, both as regards the grounds for nullity and forfeiture, and as regards their normal duration.
(3) The provision shall apply to all patents existing at the time when it comes into effect.
(4) Similarly, it shall apply, in the case of the accession of new countries, to patents in existence on either side at the time of accession.
(5) Patents obtained with the benefit of priority shall, in the various countries of the Union, have a duration equal to that which they would have, had they been applied for or granted without the benefit of priority.

4. gr. b.

Uppfinningamaðurinn skal hafa rétt á að vera nefndur sem slíkur í einkaleyfinu.

Article 4ter

The inventor shall have the right to be mentioned as such in the patent.

4. gr. c.

Ekki skal synja um veitingu einkaleyfis né ógilda einkaleyfi af þeirri ástæðu að sala á vöru sem nýtur einkaleyfisverndar eða sem orðið hefur til með því að hagnýta aðferð sem einkaleyfi hefur fengist fyrir sé háð höftum eða takmörkunum á grundvelli landslaga.

Article 4quater

The grant of a patent shall not be refused and a patent shall not be invalidated on the ground that the sale of the patented product or of a product obtained by means of a patented process is subject to restrictions or limitations resulting from the domestic law.

5. gr.

A. (1) Þótt einkaleyfishafi flytji inn í ríki, þar sem einkaleyfið hefur verið veitt, vörur sem framleiddar eru í einhverju sambandsríkjanna hefur það ekki í för með sér leyfissviptingu.
(2) Sérhverju sambandsríkjanna skal vera heimilt að gera lagalegar ráðstafanir í því skyni að heimila veitingu neyðarleyfis til þess að koma í veg fyrir misnotkun sem leitt gæti af einkarétti samkvæmt leyfinu, svo sem ef leyfið er ekki nýtt.
(3) Þessar ráðstafanir skulu ekki leiða til einkaleyfissviptingar, nema veiting á neyðarleyfum hefði ekki verið nægileg til að koma í veg fyrir slíka misnotkun. Engar ráðstafanir til ógildingar eða afturköllunar einkaleyfis má framkvæma áður en liðin eru tvö ár frá því að fyrsta neyðarleyfið er veitt.
(4) Ekki er unnt að sækja um neyðarleyfi á grundvelli þess að einkaleyfishafi hagnýtir sér ekki einkaleyfið eða nýtir það ekki sem skyldi, fyrr en fjögur ár eru liðin frá því að umsókn um einkaleyfi var lögð inn eða að liðnum þremur árum frá útgáfu einkaleyfis og gildir það tímabil sem síðar rennur út; ekki skal veita neyðar-

Article 5

A. (1) Importation by the patentee into the country where the patent has been granted of articles manufactured in any of the countries of the Union shall not entail forfeiture of the patent.
(2) Each country of the Union shall have the right to take legislative measures providing for the grant of compulsory licenses to prevent the abuses which might result from the exercise of the exclusive rights conferred by the patent, for example, failure to work.
(3) Forfeiture of the patent shall not be provided for except in cases where the grant of compulsory licenses would not have been sufficient to prevent the said abuses. No proceedings for the forfeiture or revocation of a patent may be instituted before the expiration of two years from the grant of the first compulsory license.
(4) A compulsory license may not be applied for on the ground of failure to work or insufficient working before the expiration of a period of four years from the date of filing of the patent application or three years from the date of the grant of the patent, whichever period expires last; it shall be refused if the patentee justifies

leyfið ef einkaleyfishafi réttlætir aðgerðaleysi sitt með lögmætum ástæðum. Neyðarleyfið skal vera almennt leyfi og er óheimilt að framselja það, jafnvel í formi aukaleyfis, nema ásamt þeim hluta fyrirtækis eða viðskiptavildar þar sem slíkt leyfi er hagnýtt.

(5) Framangreind ákvæði skulu, að breyttu breytanda, taka til smáeinkaleyfa.

B. Vernd á iðnhönnun skal ekki undir neinum kringumstæðum afturkalla, hvorki vegna aðgerðaleysis né vegna innflutnings á samsvarandi vörum og þeim sem verndaðar eru.

C. (1) Ef skylt er að nota skráð vörumerki í einhverju ríki má aðeins fella skráninguna úr gildi að hæfilegum tíma liðnum og þá aðeins ef viðkomandi getur ekki réttlætt aðgerðaleysi sitt.

(2) Noti eigandi vörumerkis merkið í formi sem er frábrugðið skráningu þess í einhverju sambandsríkjanna en breytir ekki aðalsérkennum merkisins skal það ekki leiða til ógildingar skráningarinnar né rýra þá vernd sem merkinu er veitt.

(3) Þótt iðnfyrirtæki eða verslunarfyrirtæki sem teljast sameigendur vörumerkis, samkvæmt ákvæðum laga þess ríkis sem verndar er óskað í, noti á sama tíma sama vörumerki á svipaðri eða sams konar framleiðslu skal það ekki hindra skráningu né draga á neinn hátt úr þeirri vernd sem umræddu merki er veitt í hvaða sambandsríki sem er, svo framarlega sem sú notkun villir ekki um fyrir almenningi eða er andstæð almannahagsmunum.

D. Ekki má setja það sem skilyrði fyrir réttarvernd að vísbending eða athugasemd varðandi einkaleyfi, smáeinkaleyfi, skráningu vörumerkis eða vernd iðnhönnunar komi fram á vörunni.

his inaction by legitimate reasons. Such a compulsory license shall be non-exclusive and shall not be transferable, even in the form of the grant of a sub-license, except with that part of the enterprise or goodwill which exploits such license.

(5) The foregoing provisions shall be applicable, mutatis mutandis, to utility models.

B. The protection of industrial designs shall not, under any circumstance, be subject to any forfeiture, either by reason of failure to work or by reason of the importation of articles corresponding to those which are protected.

C. (1) If, in any country, use of the registered mark is compulsory, the registration may be cancelled only after a reasonable period, and then only if the person concerned does not justify his inaction.

(2) Use of a trademark by the proprietor in a form differing in elements which do not alter the distinctive character of the mark in the form in which it was registered in one of the countries of the Union shall not entail invalidation of the registration and shall not diminish the protection granted to the mark.

(3) Concurrent use of the same mark on identical or similar goods by industrial or commercial establishments considered as co-proprietors of the mark according to the provisions of the domestic law of the country where protection is claimed shall not prevent registration or diminish in any way the protection granted to the said mark in any country of the Union, provided that such use does not result in misleading the public and is not contrary to the public interest.

D. No indication or mention of the patent, of the utility model, of the registration of the trademark, or of the deposit of the industrial design, shall be required upon the goods as a condition of recognition of the right to protection.

5. gr. a.

(1) Veita skal frest sem er ekki skemmri en sex mánuðir til greiðslu á gjöldum sem mælt er fyrir um til viðhalds eignarréttinda á sviði iðnaðar, gegn greiðslu á aukagjaldi, ef landslög kveða á um það.

(2) Sambandsríkin skulu eiga rétt á að heimila endurnýjun einkaleyfa sem fallið hafa úr gildi vegna vangoldinna gjalda.

Article 5bis

(1) A period of grace of not less than six months shall be allowed for the payment of the fees prescribed for the maintenance of industrial property rights, subject, if the domestic legislation so provides, to the payment of a surcharge.

(2) The countries of the Union shall have the right to provide for the restoration of patents which have lapsed by reason of non-payment of fees.

5. gr. b.

Í engu sambandsríkjanna skal telja að með eftirfarandi sé réttur einkaleyfishafa skertur:

1. notkun um borð í skipum annarra sambandsríkja á tækjum sem einkaleyfi hans er fyrir, í skipsskrokki, vélbúnaði skips, veiðarfærum, tækjabúnaði eða öðrum búnaði, þegar slík skip fara um stundarsakir eða af tilviljun inn fyrir landhelgi sambandsríkisins, svo fremi sem tæki þessi séu eingöngu notuð í þágu skipsins.

2. notkun á tækjum, sem einkaleyfið er fyrir, við hönnun eða rekstur flugvéla eða farartækja á ríki frá öðrum sambandsríkjum eða notkun á aukabúnaði þessara samgöngutækja, er þau koma um stundarsakir eða af tilviljun inn í viðkomandi ríki.

5. gr. c.

Þegar vara er flutt inn í sambandsríki þar sem í gildi er einkaleyfi er verndar aðferð við framleiðslu á hlutaðeigandi vörum nýtur einkaleyfishafi allra réttinda varðandi innflutning á þeirri vöru sem landslög innflutningsríkisins veita honum á grundvelli aðferðar sem í einkaleyfinu felst, að teknu tilliti til framleiðsluvara í því ríki.

5. gr. d.

Iðnhönnun skal vernda í öllum sambandsríkjunum.

6. gr.

(1) Skilyrði er varða umsóknir og skráningu vörumerkja skulu ákvörðuð í landslögum hvers sambandsríkis.

(2) Óheimilt er að synja umsókn um skráningu á vörumerki sem ríkisborgari sambandsríkis hefur lagt inn í einhverju sambandsríkjanna, eða ógilda skráningu á grundvelli þess að umsóknin hafi ekki verið lögð inn né merkið skráð eða endurnýjað í upprunaríkinu.

(3) Vörumerki, sem skráð er með viðurkenndum hætti í sambandsríki, skal teljast óháð vörumerkjum sem skráð eru í öðrum sambandsríkjum þar með töldu upprunaríkinu.

6. gr. a.

(1) Sambandsríkin skuldbinda sig, annaðhvort að eigin frumkvæði ef landslög leyfa, eða að ósk

Article 5ter

In any country of the Union the following shall not be considered as infringements of the rights of a patentee:

1. the use on board vessels of other countries of the Union of devices forming the subject of his patent in the body of the vessel, in the machinery, tackle, gear and other accessories, when such vessels temporarily or accidentally enter the waters of the said country, provided that such devices are used there exclusively for the needs of the vessel;

2. the use of devices forming the subject of the patent in the construction or operation of aircraft or land vehicles of other countries of the Union, or of accessories of such aircraft or land vehicles, when those aircraft or land vehicles temporarily or accidentally enter the said country.

Article 5quater

When a product is imported into a country of the Union where there exists a patent protecting a process of manufacture of the said product, the patentee shall have all the rights, with regard to the imported product, that are accorded to him by the legislation of the country of importation, on the basis of the process patent, with respect to products manufactured in that country.

Article 5quinquies

Industrial designs shall be protected in all the countries of the Union.

Article 6

(1) The conditions for the filing and registration of trademarks shall be determined in each country of the Union by its domestic legislation.

(2) However, an application for the registration of a mark filed by a national of a country of the Union in any country of the Union may not be refused, nor may a registration be invalidated, on the ground that filing, registration, or renewal, has not been effected in the country of origin.

(3) A mark duly registered in a country of the Union shall be regarded as independent of marks registered in the other countries of the Union, including the country of origin.

Article 6bis

(1) The countries of the Union undertake, ex officio if their legislation so permits, or at the

þeirra sem hagsmuna eiga að gæta, til að synja eða ógilda skráningu og banna notkun á vörumerki sem felur í sér eftirmynd, eftirlíkingu eða þýðingu sem valdið getur ruglingi við vörumerki sem til þess bær stjórnvöld í ríki þar sem skráningin gildir telja að öllum sé kunnugt sem eign aðila er rétt hefur til að njóta góðs af samningi þessum og er notað fyrir sams konar eða svipaða vöru. Sama gildir ef aðalhluti vörumerkisins er eftirprentun á slíku alkunnu vörumerki eða eftirlíking sem til þess er fallin að valda ruglingi.

(2) Frestur sem er að lágmarki fimm ár frá skráningu merkis, skal veittur til þess að krefjast ógildingar slíks merkis. Sambandsríkin geta tiltekið frest vegna kröfu um bann við notkun.

(3) Engin tímamörk skulu sett til þess að krefjast ógildingar eða banns við notkun vörumerkja sem skráð eru eða notuð eru í vondri trú.

6. gr. b.

(1) (a) Sambandsríkin samþykkja að synja eða ógilda skráningu eða að banna með viðeigandi ráðstöfunum að skjaldarmerki, fánar eða önnur ríkistákn sambandsríkjanna, opinber merki þeirra og stimplar er gefa til kynna eftirlit og ábyrgð, svo og hvers konar eftirlíkingar af skjaldarmerkjum, séu notuð án heimildar viðkomandi stjórnvalda sem vörumerki eða hlutar af vörumerkjum.

(b) Ákvæði í a-lið hér að framan skulu gilda jafnt um skjaldarmerki, fána og önnur ríkistákn, skammstafanir eða heiti milliríkjastofnana sem eitt eða fleiri sambandsríki eiga aðild að, þó ekki um skjaldarmerki, fána og önnur ríkistákn, skammstafanir og heiti sem þegar falla undir gildandi alþjóðasamninga sem tryggja eiga vernd þeirra.

(c) Ekkert sambandsríki skal þurfa að beita ákvæðum b-liðar hér að framan ef það veldur þeim tjóni sem í góðri trú hafa öðlast réttindi í viðkomandi ríki fyrir gildistöku þessa samnings. Sambandsríkin skulu ekki þurfa að beita ákvæðum þessum þegar notkun eða skráning, sem getið er í a-lið hér að framan, er ekki þess eðlis að almenningur álíti að tengsl séu á milli viðkomandi stofnunar og skjaldarmerkja, fána,

request of an interested party, to refuse or to cancel the registration, and to prohibit the use, of a trademark which constitutes a reproduction, an imitation, or a translation, liable to create confusion, of a mark considered by the competent authority of the country of registration or use to be well known in that country as being already the mark of a person entitled to the benefits of this Convention and used for identical or similar goods. These provisions shall also apply when the essential part of the mark constitutes a reproduction of any such well-known mark or an imitation liable to create confusion therewith.

(2) A period of at least five years from the date of registration shall be allowed for requesting the cancellation of such a mark. The countries of the Union may provide for a period within which the prohibition of use must be requested.

(3) No time limit shall be fixed for requesting the cancellation or the prohibition of the use of marks registered or used in bad faith.

Article 6ter

(1) (a) The countries of the Union agree to refuse or to invalidate the registration, and to prohibit by appropriate measures the use, without authorization by the competent authorities, either as trademarks or as elements of trademarks, of armorial bearings, flags, and other State emblems, of the countries of the Union, official signs and hallmarks indicating control and warranty adopted by them, and any imitation from a heraldic point of view.

(b) The provisions of subparagraph (a), above, shall apply equally to armorial bearings, flags, other emblems, abbreviations, and names, of international intergovernmental organizations of which one or more countries of the Union are members, with the exception of armorial bearings, flags, other emblems, abbreviations, and names, that are already the subject of international agreements in force, intended to ensure their protection.

(c) No country of the Union shall be required to apply the provisions of subparagraph (b), above, to the prejudice of the owners of rights acquired in good faith before the entry into force, in that country, of this Convention. The countries of the Union shall not be required to apply the said provisions when the use or registration referred to in subparagraph (a), above, is not of such a nature as to suggest to the pub-

ríkistákna, skammstafana eða heita eða ef ætla má að slík notkun eða skráning sé ekki til þess ætluð að gefa í skyn að tengsl séu á milli notanda og stofnunarinnar.

(2) Notkun opinberra tákna og stimpla, er gefa til kynna eftirlit og ábyrgð, skal aðeins bönnuð í þeim tilfellum að vörumerkin, sem þau koma fyrir í, séu ætluð til notkunar á sams konar eða svipuðum vörutegundum.

(3) (a) Til að tryggja að ákvæðum þessum sé beitt samþykkja sambandsríkin að senda hvert öðru, fyrir milligöngu Alþjóðaskrifstofunnar, skrá yfir ríkistákn, opinber merki og stimpla sem gefa til kynna eftirlit og ábyrgð sem þau óska nú eða síðar meir að njóti fullrar eða takmarkaðrar verndar þessarar greinar sem og allra síðari breytinga er gerðar verða á skrá þessari. Hvert sambandsríki skal í tæka tíð veita almenningi aðgang að þessum skrám. Engu að síður er ekki skylt að senda slíka skrá vegna þjóðfána ríkjanna.

(b) Ákvæði b-liðar 1. mgr. þessarar greinar gilda einungis um skjaldarmerki, fána og önnur ríkistákn, skammstafanir og heiti milliríkjastofnana sem hinar síðarnefndu hafa tilkynnt sambandsríkjunum um fyrir milligöngu Alþjóðaskrifstofunnar.

(4) Hvert sambandsríki getur, innan 12 mánaða frá viðtöku tilkynningar og fyrir milligöngu Alþjóðaskrifstofunnar, sent mótmæli sín, sé um þau að ræða, til viðkomandi ríkis eða milliríkjastofnunar.

(5) Að því er varðar ríkisfána skulu ráðstafanir þær, sem kveðið er á um í 1. mgr. hér að framan, aðeins eiga við um vörumerki sem skráð eru eftir 6. nóvember 1925.

(6) Að því er varðar ríkistákn, að ríkisfánum undanskildum, og opinber merki og stimpla, skjaldarmerki, fána og önnur tákn, og skammstafanir og heiti milliríkjastofnana, gilda ákvæði þessi aðeins um vörumerki sem skráð eru síðar en tveimur mánuðum eftir viðtöku tilkynningar skv. 3. mgr. hér að framan.

(7) Ríkin skulu hafa heimild til að afmá vörumerki þótt skráð hafi verið fyrir 6. nóvem-

lic that a connection exists between the organization concerned and the armorial bearings, flags, emblems, abbreviations, and names, or if such use or registration is probably not of such a nature as to mislead the public as to the existence of a connection between the user and the organization.

(2) Prohibition of the use of official signs and hallmarks indicating control and warranty shall apply solely in cases where the marks in which they are incorporated are intended to be used on goods of the same or a similar kind.

(3) (a) For the application of these provisions, the countries of the Union agree to communicate reciprocally, through the intermediary of the International Bureau, the list of State emblems, and official signs and hallmarks indicating control and warranty, which they desire, or may hereafter desire, to place wholly or within certain limits tinder the protection of this Article, and all subsequent modifications of such list. Each country of the Union shall in due course make available to the public the lists so communicated. Nevertheless such communication is not obligatory in respect of flags of States.

(b) The provisions of paragraph (1)(b) of this Article shall apply only to such armorial bearings, flags, other emblems, abbreviations, and names, of international intergovernmental organizations as the latter have communicated to the countries of the Union through the intermediary of the International Bureau.

(4) Any country of the Union may, within a period of twelve months from the receipt of the notification, transmit its objections, if any, through the intermediary of the International Bureau, to the country or international intergovernmental organization concerned.

(5) In the case of State flags, the measures prescribed by paragraph (1), above, shall apply solely to marks registered after November 6, 1925.

(6) In the case of State emblems other than flags, and of official signs and hallmarks of the countries of the Union, and in the case of armorial bearings, flags, other emblems. abbreviations, and names, of international intergovernmental organizations, these provisions shall apply only to marks registered more than two months after receipt of the communication provided for in paragraph (3), above.

(7) In cases of bad faith, the countries shall have the right to cancel even those marks incor-

ber 1925 ef þau innihalda ríkistákn, hafi aðilar ekki verið í góðri trú.

(8) Ríkisborgarar sem fengið hafa heimild til þess að nota ríkistákn síns ríkis, merki og stimpla, geta notað þau, jafnvel þótt þau líkist táknum annars ríkis.

(9) Sambandsríkin skuldbinda sig til að banna óleyfilega notkun með verslun á skjaldarmerkjum hinna sambandsríkjanna þegar notkunin er með þeim hætti að valdið geti ruglingi varðandi uppruna framleiðsluvaranna.

(10) Framangreind ákvæði koma ekki í veg fyrir að aðildarríki geti nýtt sér ákvæði 3. tl. B-liðar 6. gr. b til að synja eða ógilda vörumerki sem heimildarlaust innihalda skjaldarmerki, fána, önnur ríkistákn eða opinber merki og stimpla sem sambandsríki hefur tekið upp, svo og sérstök merki milliríkjastofnana, sbr. 1. mgr. hér að framan.

porating State emblems, signs, and hallmarks, which were registered before November 6, 1925.

(8) Nationals of any country who are authorized to make use of the State emblems, signs, and hallmarks, of their country may use them even if they are similar to those of another country.

(9) The countries of the Union undertake to prohibit the unauthorized use in trade of the State armorial bearings of the other countries of the Union, when the use is of such a nature as to be misleading as to the origin of the goods.

(10) The above provisions shall not prevent the countries from exercising the right given in Article 6quinquies(B)(3), to refuse or to invalidate the registration of marks incorporating, without authorization, armorial bearings, flags, other State emblems, or official signs and hallmarks adopted by a country of the Union, as well as the distinctive signs of international intergovernmental organizations referred to in paragraph (1), above.

6. gr. c.

(1) Framsal vörumerkis er því aðeins gilt samkvæmt lögum sambandsríkis að það gerist samtímis framsali á fyrirtæki eða viðskiptavild sem vörumerkið tilheyrir og nægir að sá hluti fyrirtækis eða viðskiptavildar sem er í viðkomandi ríki sé fenginn í hendur framsalshafa með einkarétti til framleiðslu eða sölu á framleiðslu sem hið framselda vörumerki auðkennir.

(2) Ákvæði þetta skyldar ekki sambandsríkin til þess að viðurkenna framsal á vörumerkjum ef notkun þess af hálfu framsalshafa er í raun til þess fallin að villa um fyrir almenningi, einkum að því er varðar framleiðslustað, eðli og gæði framleiðsluvaranna sem vörumerkið auðkennir.

Article 6quater

(1) When, in accordance with the law of a country of the Union, the assignment of a mark is valid only if it takes place at the same time as the transfer of the business or goodwill to which the mark belongs, it shall suffice for the recognition of such validity that the portion of the business or goodwill located in that country be transferred to the assignee, together with the exclusive right to manufacture in the said country, or to sell therein, the goods bearing the mark assigned.

(2) The foregoing provision does not impose upon the countries of the Union any obligation to regard as valid the assignment of any mark the use of which by the assignee would, in fact, be of such a nature as to mislead the public, particularly as regards the origin, nature, or essential qualities, of the goods to which the mark is applied.

6. gr. d.

A. (1) Vörumerki, sem skrásett hafa verið á þar til bæran hátt í upprunaríkinu, skulu viðurkennd til skráningar og vernduð á sama hátt í hinum sambandsríkjunum, með þeim undantekningum er grein þessi kveður á um. Ríkjum þessum er heimilt, áður en lokaákvörðun er tekin um skráningu, að krefjast vottorðs um skrásetningu í upprunaríkinu sem viðkomandi stjórnvöld gefa út. Engrar löggildingar er þörf á vottorði þessu.

Article 6quinquies

A. (1) Every trademark duly registered in the country of origin shall be accepted for filing and protected as is in the other countries of the Union, subject to the reservations indicated in this Article. Such countries may, before proceeding to final registration, require the production of a certificate of registration in the country of origin, issued by the competent authority. No authentication shall be required for this certificate.

(2) Upprunaríki skal vera sambandsríki þar sem umsækjandinn rekur raunverulegt og starfandi fyrirtæki á sviði iðnaðar eða viðskipta, eða reki hann ekki slíkt fyrirtæki innan sambandsins, það sambandsríki þar sem hann er búsettur, eða sé hann ekki búsettur innan sambandsins, það sambandsríki sem hann hefur ríkisborgararétt í.

B. Óheimilt er samkvæmt þessari grein að synja um skráningu vörumerkja eða ógilda þau nema í eftirtöldum tilvikum:

1. þegar þau skerða rétt sem þriðji aðili hefur öðlast í ríki þar sem verndar er óskað;

2. þegar þau skortir öll sérkenni til aðgreiningar eða eru einungis tákn eða upplýsingar sem í viðskiptum hafa þann tilgang að gefa til kynna tegund, gæði, magn, hlutverk, verðgildi, upprunastað framleiðslunnar eða framleiðsludag eða hafa öðlast hefð í daglegu máli eða í góðri trú og viðteknum viðskiptaháttum þess ríkis þar sem verndar er óskað;

3. þegar þau brjóta í bága við almennt siðgæði eða allsherjarreglu og einkum ef þau eru þess eðlis að geta blekkt almenning. Vörumerki skal ekki teljast brjóta í bága við allsherjarreglu fyrir þá sök eina að það samrýmist ekki einhverju ákvæði laga um vörumerki, nema að slíkt ákvæði varði allsherjarreglu. Framangreint ákvæði gildir þó með fyrirvara um beitingu 10. gr. a.

C. (1) Til að unnt sé að ákveða hvort vörumerki sé hæft til að njóta verndar þarf að taka tillit til allra staðreynda, einkum hversu lengi merkið hefur verið í notkun.

(2) Ekki má synja um skráningu vörumerkis í hinum sambandsríkjunum fyrir þá sök eina að það sé öðruvísi en merkið sem verndað er í upprunaríkinu að því er varðar atriði sem breyta ekki sérkenni þess og hafa ekki áhrif á heildarútlit þess eins og það hefur verið skráð í umræddu upprunaríki.

D. Enginn einstaklingur má hagnast á ákvæðum þessarar greinar ef vörumerki það sem hann krefst verndar fyrir er ekki skráð í upprunaríkinu.

E. Endurnýjun vörumerkis í upprunaríki skal hins vegar í engu tilviki fela í sér þá skyldu að endurnýja skráningu í öðrum sambandsríkjum þar sem vörumerkið hefur verið skráð.

(2) Shall be considered the country of origin the country of the Union where the applicant has a real and effective industrial or commercial establishment, or, if he has no such establishment within the Union, the country of the Union where he has his domicile, or, if he has no domicile within the Union but is a national of a country of the Union, the country of which he is a national.

B. Trademarks covered by this Article may be neither denied registration nor invalidated except in the following cases:

1. when they are of such a nature as to infringe rights acquired by third parties in the country where protection is claimed;

2. when they are devoid of any distinctive character, or consist exclusively of signs or indications which may serve, in trade, to designate the kind, quality, quantity, intended purpose, value, place of origin, of the goods, or the time of production, or have become customary in the current language or in the bona fide and established practices of the trade of the country where protection is claimed;

3. when they are contrary to morality or public order and, in particular, of such a nature as to deceive the public. It is understood that a mark may not be considered contrary to public order for the sole reason that it does not conform to a provision of the legislation on marks, except if such provision itself relates to public order. This provision is subject, however, to the application of Article 10bis.

C. (1) In determining whether a mark is eligible for protection, all the factual circumstances must be taken into consideration, particularly the length of time the mark has been in use.

(2) No trademark shall be refused in the other countries of the Union for the sole reason that it differs from the mark protected in the country of origin only in respect of elements that do not alter its distinctive character and do not affect its identity in the form in which it has been registered in the said country of origin.

D. No person may benefit from the provisions of this Article if the mark for which he claims protection is not registered in the country of origin.

E. However, in no case shall the renewal of the registration of the mark in the country of origin involve an obligation to renew the registration in the other countries of the Union in which the mark has been registered.

F. Forgangsréttur skal haldast óskertur vegna umsókna um skráningu vörumerkja sem lagðar voru inn innan þess frests sem mælt er fyrir í 4. gr., jafnvel þótt skráning í upprunaríki öðlist gildi eftir að slíkur frestur er runninn út.

6. gr. e.

Sambandsríkin skuldbinda sig til að vernda þjónustumerki. Þau skulu ekki þurfa að gera ráðstafanir vegna skráningar slíkra merkja.

6. gr. f.

(1) Ef umboðsmaður eða fulltrúi eiganda vörumerkis í sambandsríki sækir án heimildar eiganda um skráningu vörumerkisins í eigin nafni í einu eða fleiri sambandsríkjum skal eigandinn eiga rétt á að mótmæla skráningunni sem sótt er um eða að krefjast ógildingar hennar eða, ef lög ríkisins mæla fyrir um slíkt, fá skráninguna framselda til sín nema umræddur umboðsmaður eða fulltrúi geti réttlætt gerðir sínar.

(2) Eigandi vörumerkis skal eiga rétt á að bera fram mótmæli gegn notkun umboðsmanns síns eða fulltrúa á vörumerki sínu hafi hann ekki heimilað slíka notkun, sbr. þó ákvæði 1. mgr. hér að framan.

(3) Í landslögum má setja ákvæði um sanngjarnan frest til handa eiganda vörumerkis til að nýta þau réttindi sem kveðið er á um í þessari grein.

7. gr.

Eðli framleiðsluvörunnar, sem vörumerkið skal notast á, skal ekki undir neinum kringumstæðum hindra skráningu vörumerkisins.

7. gr. a.

(1) Sambandsríkin skuldbinda sig til að taka við umsóknum og vernda gæðamerki í eigu félaga sem ekki brjóta í bága við lög upprunaríkisins, jafnvel þótt samtök þessi eigi engin iðn- eða verslunarfyrirtæki.

(2) Sérhvert sambandsríki skal ákveða einstök skilyrði fyrir vernd vörumerkja í eigu félaga og það getur synjað um vernd ef vörumerkið er andstætt almannahagsmunum.

(3) Engu að síður má ekki synja neinum félögum, sem ekki brjóta í bága við lög upprunaríkisins, um vernd á slíkum gæðamerkjum fyrir þá sök að félögin hafi ekki aðsetur í því

F. The benefit of priority shall remain unaffected for applications for the registration of marks filed within the period fixed by Article 4, even if registration in the country of origin is effected after the expiration of such period.

Article 6sexies

The countries of the Union undertake to protect service marks. They shall not be required to provide for the registration of such marks.

Article 6septies

(1) If the agent or representative of the person who is the proprietor of a mark in one of the countries of the Union applies, without such proprietor's authorization, for the registration of the mark in his own name, in one or more countries of the Union, the proprietor shall be entitled to oppose the registration applied for or demand its cancellation or, if the law of the country so allows, the assignment in his favour of the said registration, unless such agent or representative justifies his action.

(2) The proprietor of the mark shall, subject to the provisions of paragraph (1), above, be entitled to oppose the use of his mark by his agent or representative if he has not authorized such use.

(3) Domestic legislation may provide an equitable time limit within which the proprietor of a mark must exercise the rights provided for in this Article.

Article 7

The nature of the goods to which a trademark is to be applied shall in no case form an obstacle to the registration of the mark.

Article 7bis

(1) The countries of the Union undertake to accept for filing and to protect collective marks belonging to associations the existence of which is not contrary to the law of the country of origin, even if such associations do not possess an industrial or commercial establishment.

(2) Each country shall be the judge of the particular conditions under which a collective mark shall be protected and may refuse protection if the mark is contrary to the public interest.

(3) Nevertheless, the protection of these marks shall not be refused to any association the existence of which is not contrary to the law of the country of origin, on the ground that such asso-

ríki sem verndar er óskað í eða að þau séu ekki stofnuð samkvæmt lögum þess ríkis.

8. gr.

Firmanafn skal vera verndað í öllum sambandsríkjunum án þess að þörf sé á að sækja um það eða skrá það, hvort sem það er hluti af vörumerki eða ekki.

9. gr.

(1) Hald skal lagt á allar framleiðsluvörur við innflutning til sambandsríkis ef þær bera ólöglega vörumerki eða firmanafn sem nýtur lögverndar í viðkomandi ríki.
(2) Einnig skal lagt hald á slíkar vörur í því ríki þar sem merkið var ólöglega sett á vöruna eða í því ríki þar sem varan var flutt inn.

(3) Hald skal lagt á vöruna að beiðni hins opinbera ákæranda, annarra þar til bærra yfirvalda eða aðila sem hagsmuna hefur að gæta, hvort sem hlutaðeigandi er einstaklingur eða lögpersóna, samkvæmt lögum hvers ríkis.
(4) Stjórnvöldum er ekki skylt að leggja hald á vörur sem flytja á inn til annars ríkis.
(5) Ef ekki er heimilt samkvæmt lögum einhvers ríkis að leggja hald á vöru við innflutning skal í þess stað banna innflutning eða leggja hald á vöruna í ríkinu sjálfu.
(6) Ef löggjöf einhvers ríkis heimilar hvorki að hald sé lagt á vöru við innflutning né að innflutningur sé bannaður né að hald sé lagt á vöru í ríkinu sjálfu skal þess í stað, þar til nauðsynlegar breytingar hafa verið lögfestar, grípa til þeirra aðgerða og úrræða sem ríkisborgararnir eiga völ á í slíkum tilvikum samkvæmt lögum viðkomandi ríkis.

10. gr.

(1) Ákvæði undanfarandi greinar skulu eiga við um beina eða óbeina notkun á röngu upprunaauðkenni vöru eða ef nafn framleiðanda, iðnrekanda eða kaupsýslumanns er rangt tilgreint.

(2) Framleiðandi, iðnrekandi eða kaupsýslumaður, hvort sem um er að ræða einstakling eða lögpersónu, er fæst við framleiðslu eða verslun með slíka vöru og er búsettur annaðhvort á þeim stað sem ranglega hefur verið tilgreindur sem upprunastaður í viðkomandi héraði eða í ríki því sem ranglega er tilgreint eða þar sem hið ranga upprunaauðkenni er notað, skal í öllum tilfellum viðurkenndur sem aðili er hagsmuna hefur að gæta.

ciation is not established in the country where protection is sought or is not constituted according to the law of the latter country.

Article 8

A trade name shall be protected in all the countries of the Union without the obligation of filing or registration, whether or not it forms part of a trademark.

Article 9

(1) All goods unlawfully bearing a trademark or trade name shall be seized on importation into those countries of the Union where such mark or trade name is entitled to legal protection.
(2) Seizure shall likewise be effected in the country where the unlawful affixation occurred or in the country into which the goods were imported.
(3) Seizure shall take place at the request of the public prosecutor, or any other competent authority, or any interested party, whether a natural person or a legal entity, in conformity with the domestic legislation of each country.
(4) The authorities shall not be bound to effect seizure of goods in transit.
(5) If the legislation of a country does not permit seizure on importation, seizure shall be replaced by prohibition of importation or by seizure inside the country.
(6) If the legislation of a country permits neither seizure on importation nor prohibition of importation nor seizure inside the country, then, until such time as the legislation is modified accordingly, these measures shall be replaced by the actions and remedies available in such cases to nationals under the law of such country.

Article 10

(1) The provisions of the preceding Article shall apply in cases of direct or indirect use of a false indication of the source of the good or the identity of the producer, manufacturer, or merchant.
(2) Any producer, manufacturer, or merchant, whether a natural person or a legal entity, engaged in the production or manufacture of or trade in such goods and established either in the locality falsely indicated as the source, or in the region where such locality is situated, or in the country falsely indicated, or in the country where the false indication of source is used, shall in any case he deemed an interested party.

10. gr. a.

(1) Sambandsríkjunum er skylt að tryggja ríkisborgurum umræddra ríkja virka vernd gegn óréttmætri samkeppni.

(2) Öll samkeppni, sem brýtur í bága við heiðarlegar venjur í iðnaði og viðskiptum, telst óréttmæt samkeppni.

(3) Banna skal sérstaklega:

1. allar aðgerðir í hvaða mynd sem er sem geta leitt til þess að villst verði á fyrirtæki, vörum eða iðnaðar- og viðskiptastarfsemi keppinauta;
2. rangar upplýsingar í viðskiptalífi að því leyti sem þær eru til þess fallnar að koma óorði á fyrirtæki keppinautar, vörur hans eða iðnaðar- og viðskiptastarfsemi hans;
3. upplýsingar eða fullyrðingar sem viðhafðar eru í viðskiptalífi og eru fallnar til þess að blekkja almenning varðandi eðli, framleiðsluferli, einkenni, notkun eða magn vörunnar.

Article 10bis

(1) The countries of the Union are bound to assure to nationals of such countries effective protection against unfair competition.

(2) Any act of competition contrary to honest practices in industrial or commercial matters constitutes an act of unfair competition.

(3) The following in particular shall be prohibited:

1. all acts of such a nature as to create confusion by any means whatever with the establishment, the goods, or the industrial or commercial activities, of a competitor;
2. false allegations in the course of trade of such a nature as to discredit the establishment, the goods, or the industrial or commercial activities, of a competitor;
3. indications or allegations the use of which in the course of trade is liable to mislead the public as to the nature, the manufacturing process, the characteristics, the suitability for their purpose, or the quantity, of the goods.

10. gr. b.

(1) Sambandsríkin skuldbinda sig til þess að tryggja ríkisborgurum hinna sambandsríkjanna viðeigandi lagaleg úrræði til þess að koma að fullu í veg fyrir öll þau tilvik sem nefnd eru í 9. gr., 10. gr. og 10. gr. a.

(2) Þau skuldbinda sig enn fremur til þess að setja reglur sem heimila samtökum og félögum, er koma fram fyrir hönd viðkomandi iðnrekenda, framleiðenda eða kaupsýslumanna, að því tilskildu að tilvist slíkra samtaka og félaga sé ekki andstæð landslögum þeirra, að leita til dómstóla eða framkvæmdavaldsins með það fyrir augum að koma í veg fyrir þau tilvik sem nefnd eru í 9. gr., 10. gr. og 10. gr. a, að svo miklu leyti sem landslög þess ríkis sem verndar er óskað í heimila samtökum og öðrum félögum ríkisins að gera slíkt hið sama.

Article 10ter

(1) The countries of the Union undertake to assure to nationals of the other countries of the Union appropriate legal remedies effectively to repress all the acts referred to in Articles 9, 10, and 10bis.

(2) They undertake, further, to provide measures to permit federations and associations representing interested industrialists, producers, or merchants, provided that the existence of such federations and associations is not contrary to the laws of their countries, to take action in the courts or before the administrative authorities, with a view to the repression of the acts referred to in Articles 9, 10, and 10bis, in so far as the law of the country in which protection is claimed allows such action by federations and associations of that country.

11. gr.

(1) Sambandsríkin skulu, í samræmi við eigin landslög, veita bráðabirgðavernd til handa einkaleyfishæfum uppfinningum, smáeinkaleyfum, iðnhönnun og vörumerkjum fyrir framleiðsluvörur sem sýndar eru á opinberum eða opinberlega viðurkenndum alþjóðasýningum sem haldnar eru á landsvæði þeirra.

(2) Slík bráðabirgðavernd skal ekki framlengja frest þann sem gert er ráð fyrir í 4. gr. Ef síðar er gerð krafa um forgangsrétt geta stjórnvöld

Article 11

(1) The countries of the Union shall, in conformity with their domestic legislation, grant temporary protection to patentable inventions, utility models, industrial designs, and trademarks, in respect of goods exhibited at official or officially recognized international exhibitions held in the territory of any of them.

(2) Such temporary protection shall not extend the periods provided by Article 4. If, later, the right of priority is invoked, the authorities of any

hvers ríkis um sig ákveðið að fresturinn skuli hefjast á þeim degi er varan var kynnt á sýningunni.

(3) Sérhvert ríki getur krafist þeirra gagna sem það telur nauðsynleg til sönnunar á því hver hluturinn er sem sýndur var og hvaða dag hann var kynntur.

country may provide that the period shall start from the date of introduction of the goods into the exhibition.

(3) Each country may require, as proof of the identity of the article exhibited and of the date of its introduction, such documentary evidence as it considers necessary.

12. gr.

(1) Sérhverju sambandsríki er skylt að koma á fót sérstakri þjónustu fyrir lögvernd eignaréttinda á sviði iðnaðar og stofnun er annast umsóknir vegna einkaleyfis, smáeinkaleyfis, iðnhönnunar og vörumerkja.

(2) Stofnun þessi skal gefa reglulega út opinbert tímarit. Hún skal einnig birta með reglulegu millibili:

(a) nöfn þeirra, sem einkaleyfi hafa öðlast, með stuttri skýrgreiningu á uppfinningunni sem leyfið er fyrir;

(b) eftirprentanir af skráðum vörumerkjum.

Article 12

(1) Each country of the Union undertakes to establish a special industrial property service and a central office for the communication to the public of patents, utility models, industrial designs, and trademarks.

(2) This service shall publish an official periodical journal. It shall publish regularly:

(a) the names of the proprietors of patents granted, with a brief designation of the inventions patented;

(b) the reproductions of registered trademarks.

Nr. 7 10. maí 1995

AUGLÝSING

um samstarfssamning um einkaleyfi.

Hinn 23. desember 1994 var aðalframkvæmdastjóra Alþjóðahugverkastofnunarinnar afhent aðildarskjal Íslands vegna samstarfssamnings um einkaleyfi sem gerður var í Washington 19. júní 1970 ásamt breytingum frá 2. október 1979 og 3. febrúar 1984. Samningurinn öðlaðist gildi að því er Ísland varðar 23. mars 1995.

Samningurinn með téðum breytingum er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari.

Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, 10. maí 1995.

Halldór Ásgrímsson.

Róbert Trausti Árnason.